

Two Unpublished Caitya Paripāṭīs on Citod-tīrtha

Jitendra Shah

The *tīrthamālās* and the *caitya-paripāṭīs* are the two distinctive types of metrical compositions in Jaina medieval literature. Of the two, the *caitya-paripāṭīs* concern with the pilgrimages undertaken to the Jaina holy places, the routes followed, and what was noticed at the *tīrtha*-sites by the authors. These refer to the then existing *caityas*, their enshrined Jinas, and other concomitant information besides the numerical count of the *caityas* and in some cases the connected notable events and other details such as the names of the founders and the dates of foundations. Although the brief descriptions given—these usually are not important from literary viewpoint—they are invaluable as historical records of the Jaina places of worship in medieval times. By editing such unpublished works preserved in the Jaina libraries of manuscripts, the scholars in the past like Vijayadharma sūri, Pandit Bechardās Doshi, Hirālāl Rasikdās Kāpaḍiā, Mohanlāl Dalichand Deshāi, Sārābhāi Nawāb, Munivara Kalyānavijayjī, Agarchand Nahātā, Vidyādhara Johrāpurkar, and Madhusūdan Dhāmīkī (M. A. Dhaky) have attracted attention to them. A large number of those compositions describe the most revered holy places such as Śatruñjaya with Pālītānā, Gīrnāra with Junāgaḍh, also Amdāvād (Ahmedābād, medieval Āśāpalli-Karṇāvatī), Pāṭaṇ (Aṇahillapāṭana), and Khambhāt (Śtambhatīrtha) besides many, many other sites. Several of such works also refer to such other holy places like Iḍar, Ābu, Śerīṣā, *et cetera*, these psalms were composed mostly in Old Gujarātī. It is possible that several such works, hitherto unpublished, are still lying in the Jaina manuscripts libraries. An attempt here is made to publish two such *paripāṭīs* which so far were unpublished. These relate to the ‘Citod’ or ‘Citradurga-tīrtha’ in the Mevād area of south-western Rajasthan. For the purpose of comparison, I also include here the earlier published “Citod Paripāṭī,” composed by the disciple of one Jayahema¹.

The subjects of tīrthamālās and caitya-paripātīs

The *tīrthamālās*, as a class of literature, originated in time before the *caitya-paripātī* class. They continued to be composed in later centuries as well. The earliest can be traced from c. mid 11th century A. D. These compositions fill in the gaps in the knowledge of history regarding the Jaina *tīrthas*, their temples, the Jinas to which they were sacred, and sometimes also give small but significant bits of information, otherwise unknown from other sources.

Generally speaking, the other class of Jaina literature rarely informs us on rulers and the holy places. But the *tīrthmālās* exclusively concentrate on Jaina holy places and often are fairly informative on them. Even from the viewpoint of deciding the true geographical location of a place, antiquity of a notable *caitya*, history of the language, history in general, also the trade routes, the prosperity of the towns and cities that lied on the route, etc. This class of literature provides a valuable source for knowing the status of Jainism in the particular centuries and regions. Besides this, these *tīrthmālās* are often the only source of information on Jaina holy places and the temples that subsequently were destroyed by the invaders and sometimes abandoned after the migration of the Jainas from the concerned places. They, at times, also give information about the Jina images that were moved from their original sites to other sites in a particular period. Afterwards, another class of such compositions, the *caitya-paripātīs*, as aforementioned, developed in old Gujarātī (also called Maru-Gurjara-bhāṣā). Earlier, the languages employed in composing the *tīrthmālās* were Sanskrit and Prakrit. The two *paripātīs* edited here are in old Gujarati language.

Two Citoḍ-tīrtha Caitya-paripātīs

As explained in the foregoing, a *caitya-paripātī* describes the travels of a congregation proceeding on a pilgrimage to a holy place or places from a certain town or city. It describes the route they followed for their destination, and also the towns or villages, or any other holy place or Jaina temples they visited on the way. The two *Citrakūṭa-caitya-paripātīs* presented here describe the path taken for reaching Citoḍ, the visit on the way to the Jaina temples and the *Jinālayas* and the Jina images enshrined therein.

The First Caitya-paripātī

The author of the first work is the disciple of Bhāvsāgara sūri. He has not mentioned his own name, the last line reads as this follows :

“E Vidhaī pakṣa gaṇadhara Bhāvsāgarasūri anucara im Bhaṇaī”

Meaning : The disciple of Bhāvsāgara sūri who is the leader of the Vidhipakṣa, has composed this (*paripāṭī*).

We have no other information about the author. Only a single manuscript of this work is available and is preserved in the Lalbhai Dalpatbhai Institute of Indology, Ahmedabad, (numbered 16682). It was obtained originally from the collection of the Nagarseth of Ahmedabad. The date of the manuscript is c. 17th century. It has two pages, each containing 15 lines. Each line has about 42 letters. The date of composition is Saṁvat 1562 (A. D. 1506). The language employed is simple and hence easy to follow. This composition briefly describes the path from Pāṭaṇ to Citrakūṭa / Citod, and the *caityas* and villages they visited on the way pilgrimage route.

Second Citrakūta paripāṭī :

We find no mention of the name of the author of this *Paripāṭī*, nor do we find the designation of his *gaccha* or his guru's name in the colophon. Besides, the initial 35 stanzas are missing. Some years ago, Prof. Dhaky had procured its transcript from the Oriental Institute, Baroda, and given it to me for editing. No information was recorded on the transcript about the particulars of the manuscript. However, from the language and description, its date of composition may be placed at the end of 16th or the beginning of 17th century.

Citod

As one of the main townships of Mevād, Citod was, and is, a famous site. It has a reputation as the land of heroes since the medieval times. Its hill-fort rises from the ground to about 500 feet, and is known as Citodgaḍh. It is of ancient founding. Citrāṅgada (a later Maurya king), according to the tradition, renovated it and so it came to be known after him as Citrakūṭa. According to Tripuṭi Mahārāja, this fort-town was settled by Amarsimha Rāṇā in Saṁvat 902 (A. D. 846). (*Jaina Tīrthoṇa Itihāsa*, pt. __, p. 385). In the late *Prabandhas*, we notice that Siddhasena Divākara (c. earlier half of the 5th cent. A. D.) was also connected with Citod. Besides, Citod was the place of birth as well as of literary activity of the famous Haribhadra sūri (c. A.D. 700-784), Hemchandra (active c. 1130-1172) has included this holy place in a hymn, the *Śakalārhat-stotra* :

Vaibhāra Kanakācalo-rbudgiri śrī Citrakūṭādaya |
Tatra śrī Rishabhādayo jinavara kurvantu vo maṅgalam ||

In c. A. D. 1110, at the instance of Jinavallabha sūri, two Jaina temples belonging to the Vidhipaksa were founded. These likewise were consecrated by him. Here Viśāla Śrāvaka had performed the setting up ceremonies for the holy images in Samvat 1439/A. D. 1383. Then, in Samvat 1444/A. D. 1388, for the Ādinātha image of the local temple, consecration rites were performed by Jinarāja sūri and in Samvat 1489/A. D. 1433, the *Pañca-tīrtha* rites were performed in Citoḍ by Somsundara sūri. Saranavālji, the Prime Minister of Mahārāṇā Mokala, also had several *jinālayas* constructed. About three centuries before all of these happenings, in the medieval times proper (c. first decade of the 12th cent. A. D.), Ācārya Jinvallabha sūri had got constructed two *Vidhicaityas* at Citoḍ. The famous Mānastambha and the *Jinamandira* beside it are of the late last quarter of 13th century A. D. Both of these belong to the Digambara sect. All other extant Jaina temples are of the Śvetāmbara sect. Karmā Śāh Osvāla (early 16th cent.), who reestablished the prestige of Satruñjaya-tīrtha, was also a resident of Citoḍ. Thus, Citoḍ at one time was one of the main Jaina religious centres as also a Jaina place of pilgrimage.

Several Jaina Saṅghas had visited this place from western Indian cities and towns. From the two *paripātis* annexed here, we get descriptions of two such congregations. In the first *paripātī*, as earlier noted, the disciple of Bhāvasāgara has given a brief but fine description of the journey from Pāṭaṇ to Citoḍ. The *paripātī* thus begins :

Pranamasiumḥ pahilumḥ Pāsa Jiṇanda, caitya-pravāḍī karis ānandī |
Śrī Citoḍ taṇī Jinayātrā, kariya karuniya nirmala gātra ||1||

Meaning : At the outset, I offer obeisance to Pārśva Jineśvara (and next) I shall, with delight, undertake the pilgrimage to Citoḍ and shall cleanse my body (by this pilgrimage). Thus, we find, in this poem, the description of the pilgrimage from Pāṭaṇ to Citoḍ.

The Second *paripātī* describes the pilgrimage to Citoḍ from Urandi. The villages on the route from Urandi to Citrakūṭa are mentioned in it. Thus, the theme of both the works is the description of pilgrimage of a large congregation of devotees—Saṅgha—to Citrakūṭa. In this *paripātī*, too, we get the description about the route to Citoḍ and the villages, towns, as well as the prosperity of some of these as the pilgrims saw while they passed through these on the way to their destination.

પાટણ		રાહબંરી	
કુતિગ્ગ પુર	પાંચ જિનાલય	ઊથમણી	
ઇલમ પુર	એક જિનાલય	પાલડી	
રુપપુરિ	એક જિનાલય	કોલરી	
ચાણસ્મા	એક જિનાલય	સીરોહી	
ધીશુરિ	બે જિનાલય	ચુપટ	ચાર જિનાલય
પાયુટિ	એક જિનાલય	લોદ્રા	એક જિનાલય
મહેસાણા	આઠ જિનાલય	વીરવાડી	બે જિનાલય
વાલંબ	એક જિનાલય	ઝાડૂબી	એક જિનાલય
કાસ	એક જિનાલય	બ્રાહ્મણવાડી	એક જિનાલય
વીસલિ નગર,	બે જિનાલય	નાદીયા	એક જિનાલય
વીસનગર	બે જિનાલય	લોટાણા	એક જિનાલય
વડનગર	બે જિનાલય	તેલપુર	એક જિનાલય
ઉડકે	બે જિનાલય	નાણા	એક જિનાલય
ઈડર નગર	ત્રણ જિનાલય	બાલદા	એક જિનાલય
પાલિ	બે જિનાલય	સીરોહી	એક જિનાલય
ડુંગરપુર	ચાર જિનાલય	સીધલુદ્રિ	એક જિનાલય
આતરી	એક જિનાલય	હમ્મીરપુર	એક જિનાલય
વડુદ્રિ	એક જિનાલય	ટોકરી	એક જિનાલય
બંભોરિદ્રંગ	એક જિનાલય	અર્બુદગિરિ	એક જિનાલય
માણારી	એક જિનાલય	ઢેલવાડા	બે જિનાલય
ચિત્રકૂટ	બત્રીસ જિનાલય	અચલગઢ	ત્રણ જિનાલય
કાકરિવાડી/કરહડા	એક જિનાલય	હુડાદ્રિ	એક જિનાલય
દેલવાડા	દસ જિનાલય	ડાકપુર	એક જિનાલય
નાગદ્રહી	પાંચ જિનાલય	ભયણી	એક જિનાલય
પલ્લાસણ	એક જિનાલય	પીપલિથલી	એક જિનાલય
પલાણ	એક જિનાલય	ધણેરી	એક જિનાલય
સાદહી	એક જિનાલય	દેતી અવાડિ (દાંતિવાડા)	એક જિનાલય
જીતવાડ	એક જિનાલય	જીરાઉલા	એક જિનાલય
નડૂલાઈ	સાત જિનાલય	વડવસગામ	એક જિનાલય
ધાણુરહ	એક જિનાલય	પાલણપુર	એક જિનાલય
કુંભણમેર	ઓગણીસ જિનાલય	સીદપુર	એક જિનાલય
વસુટિપુરી		લાલપુર	એક જિનાલય
ઊંગંતપુરી	એક જિનાલય	વામઈ	
રાણકપુર	એક જિનાલય	મંગલપુર	
મુહારણ	એક જિનાલય	વાડી	
વરકાણા	એક જિનાલય	દુલંતપુર	
વાહાણી			

(૧)

અજ્ઞાત કર્તૃક

ચિત્રકોટ ચૈત્યપ્રવાડી

ડઈ ગામિ, આદિ જિણંદની તોડએ નમી બિહુતિરિ સ્વામિ ॥૩૬॥

સંભવ જિન માકોડઈ એ પ્રતિમા બંદીઈ બારમી ।
ગેહિઈ જવ પહુવીઈ ભલઈ મંડાણિ વિસ્તારિ ॥૩૭॥

આદિ જિણેસર વાંદીઈ પહલઈ વરપ્રસાદિ ।
પાંચસઈ અઠસઠિ જિનવરુ પૂજો તિજ્ય પ્રમાદ ॥૩૮॥

બીજઈ સુમતિ જિનેસ્વરુ, ત્રીજઈ શાંતિ જિણંદ ।
બાણૂઅ પ્રતિમાઈ વાદીઈ નવય અનોપમ વંદ ॥૩૯॥

ચઉથઈ શ્રીપદમ પ્રભૂ દોઈસઈ બાણૂ દેવ ।
જેહતણી ભગતિ કરી સારઈ સુરનર સેવ ॥૪૦॥

ઉંરડીઈ આદીશ્વરુ વંદૂ આઠ જિણંદ ।
દેવાલઈ દોઈ જિનવરુ વિધિપૂજા આણંદ ॥૪૧॥

આંગીય કીજઈ એ અભિનવી દીજઈ દાન અપાર ।
ગીત ગાઈ માગત જન નાયઈ ભગત ઉદ્ધાર ॥૪૨॥

એવં કારઈ જિનવરુ નવસય એકોહાતિર ।
સ્વામિ શ્રીચિત્રકોટિ જાવા ભણી ગહગહીઈ સહુ તામૂ ॥૪૩॥

કોલરિ પહુચીઈ હરષ સિઉં દોઈ જિનભવન ઉતંગ ।
વીર જિનેશ્વર વાંદીઈ પ્રતિમા ચઉદમું રંગ ॥૪૪॥

બીજઈ ભુવનિ આદીશ્વરુ પ્રતિમા ત્રિણિ વિસાલ ।
ચીર ઉથમણિ જિનવર નમીઈ ત્રિકાલ ॥૪૫॥

રડબ્બરિ શ્રીપાસજી પ્રતિમા નમીઈ બાવીસહ ।
મીરપુરિ સાંતીશ્વરુ પ્રતિમા નિઉ જગદીસ ॥૪૬॥

ગોઢાણઈ એ અજિત નમૂ પ્રતિમા સારસુવીસ વાધોસણિ,
શ્રી નેમિજી દસજિન નામૂ સીસ ।

બીજઈ કોલરિ વીરજી પ્રતિમા વં(૩B) દિય બાર,
બીજાપુરિ સંભવ જિનુપ્રતિમા પાંચ જિ સાર ॥૪૭॥

વીર જિણંદ સણવાડીઈ જિન બ્યાસી યશુકાંતિ ।
લાલલાઈઈ ત્રેવીસ જિનૂ મૂલનાયક શ્રીશાંતિ ॥૪૮॥
સૂડાણઈ એ શાંતીસ્વરુ જિનવર નમીઈ ચઉંપત્રમા ।
દડીઈ જિન ત્રેવીસમા, નમીઈ એક સુજિત્ર ॥૪૯॥
રાણગપુરિ હવઈ જાઈઈ બંદે વીર સહેસ કલસ ।
ધજાદંડ દેખીઆ ધન ધન તેહજિ દેસ ॥૫૦॥

“ઢાલ ચૂલભદ્ર કેરી”

રાણિગપુરમઝારિ પહુતા હર્ષસિઉં ચઉંમુખ દીઠો દીપતો
એ બંદી આદિ જિણંદ વિહુપષિ બઈઠા એ ।
સામોસરણિ જિમ અભિનવ એ ઊંચા મંડપ ચંગ શૃંગતિ
રુઅહુ ચિહુ ભૂમિ કરિ વાહીઈ મંડપ શ્રીમેધનાદ પહલો
સોહઈ એ બીજો સિંધનાદ ભલોએ ॥૫૦॥
વિજયનાદ તે સાર પૂર્વદિસિ બલી ભ્રમરનાદ દક્ષિણિવરુ એ ।
ત્રૈલોકીપક નામ નવ ચુકી ભલી ચ્યારઈ ભદ્ર તે સુંદરુ એ ॥૫૧॥
નદીશ્વર અવતાર અષ્ટાપદ ગિરિ સેતુજ કેરી તે નમૂ એ ।
સમેતશિખર વિચાર સાર સિરોમણિ જિનહ નમી પાતક ગમૂ એ ॥૫૨॥
એવં કારઈ દેવસઈ છવ્વીસ નઈ પ્રતિમા બાર સોહામણી ।
બીજઈ મંદિરિ સાર પાસજિણેસર સિત્તરિ સઉ પ્રતિમા નમી એ ॥૫૩॥
ત્રીજઈ રિસહ જિણંદ એકસો છવીસ પ્રતિમા વંદું
દ્વિપતી ચઉંથઈ નેમિ જિણંદ તેરોત્તર સુ એ પ્રતિમા
સસિકર જીપત્તી એ ।
મંદિરિ શાંતિ જિણંદ અઠત્રીસ જિનવરુ
જૂનઈ જિનહર બાંદીઈ એ અઢાવન જિનવંદ
પાસજિણેસર પ્રણમી મનિ આણંદીઈ ॥૫૪॥
મોર નાગ જસ પાસિ સેવઈ અહનિસિ રિસહ
નમૂ તે મન રલીય ।
એવં કારઈ ત્રિણિ સહસ પંચિહુતિરિ નમીઈ
જિનવર સહુ મિલી એ ।
આંગી અતિહિ ઝમાલ નાટિક નાવઈ ગુણ ગાઈ
વર મગતા એ ।
નરવર તૂ સન્માન લાભીર્વલી દાનદાયાલુ સુદેઅતા ॥૫૫॥

ધન ધન તે નરનારિ સકલ જનમ તસ પંચિદ્રી
 એણું સફલીઈ એ જેણઈ દીઠી ।
 એહ મંદિર જિણ તણે ગર્ભવાસિ અન્ય અછઈ ॥
 ઈમ ભાવંતા જત્રે આવ્યા માદડી પ્રભાતિ આધા ચાલિઈએ ।
 છોડઈ પાસજિણંદ સિત્તરિ પ્રતિમાઉ વંદી પાતક ટાલીઈ ॥૫૬॥

“ઢાલ : દર્શાર્ષભિદ્ર વારાહયની”

નારદપુરીઈ આવીઆ દીઠલાય સાત પ્રાસાદ
 પ્રથમ પ્રાસાદિ આદીશ્વર એ એકસો એકાસી દેવ ॥૫૭॥

દેવ અજિત જિણંદ બીજઈ બિંબ સતતાલીસ નમૂ ।
 ચહુટઈ દીપતા પ્રણમીઈ સુપાર્શ્વ જિનૂ આંગીઅ
 કારીઈ અતિ સુવિસ્તર ધજારોપણ સારીઈ નાટિક
 નાચી દાન દેઈ સકલ પાતક વારીઈ ॥૫૮॥

પ્રતિમા પાંચ સોહામણી ડૂંગર કડણિ પ્રસાદ કે
 નેમિ જિણંદસુ વંદીઈ એ એકસુપત્તર બિંબ કે ॥૫૯॥

પાવમઈભવનિ સુપાસસ્વામી નમૂ સતસઠિ
 જિણવરુ શ્રીપાસ તીર્થકર છઠઈ નમૂ
 ત્રાસી પ્રભુવરુ (ડંરડીઈ ?) બારમો જિનવર બિંબચર
 પંચવીસ જસ પાય સેવે સયલ સુરવર તહા
 સકલ મુણીસા ॥૬૦॥

ત્રિણિ દેવાલા રુઅડા એ પ્રથમ કેર સીમંધર સ્વામિ
 કે વિધિ કરીનઈ પૂજઈ એ પાસજિણંદ કે ॥૬૧॥

ત્રીજઈ રુઅડઈ વર દેવાલઈ શાંતિ જિણ
 જુહારી વિધિ-પૂજા કરી ખપ ધણુરી દેષી
 મનિસા ધારીઈ શ્રી પવિત્ર કોટિજા યવ સેવકો
 તણા મન ઉલ્હસઈ પછઈ સોમેસર જઈન સાથ
 સહુ વાસો વસઈ ॥૬૨॥

તિહાંકણિ શાંતિ જિણેસરુ એ પ્રતિમા પગટ ઠેર
 કેણીલવાડઈ ચંદપ્રભૂ એ બિંબ નમૂ એકતાલ કેતિ ॥૬૩॥

જિણેસરુ અ પલાસલીઈ દોઈ નમી હર્ષિસિઉ
 કોટ દેષી દીપજુ સુહકો તણું મન ઉલ્હાસિઉ

ધિન ધિન આજ સુસફલ વેલા ધિન ઘડી ધિન
દિસ હવઈ જઈનિઈ પાસ પાએ નમેસિઉં નિજ સીસ ॥૬૪॥

ઢાલ- સાહમી મૃજજન સહુય મિલી નુરે નવરંગી
ચડીઈ ઊપરિ જમિ ઐત્ય પ્રવાડી ચાલીઈ તુ નવા દેવાજિ નામ ।
પહલુ પાસ જિણેસરુ તુપન વંદીજઈ જિનચંદ ॥૬૫॥

બીજઈ આદિશ્વર નમીઈ તુપન, રાજા સીહ દૂઆરિ ।
માણવીઈ મન ઉલ્હસઈ તુપન વસઈ બાવીસ જિન સાર
પછઈ [5 A] શાંતિ જિણેસરુ તુપન પઊંચઈ પીઠિ
નિવેસ ચઉમુખિ ભગતિ વાંદીઈ નુપન ત્રિણિસય દોઈ જિનેસ ॥૬૬॥

નમીઈ અજિત જિણેસરુ તુપન પાયસઈ બિંબ
જિસા ત્રીજઈ સોત્તમસમો જિન તુપન દેવઈ ગ્યારસઈ સોલ ॥૬૭॥

ચઉમુખ બીજો અભિનવો તુપન
નમીઈ શાંતિ જિણંદ ચઉપન પ્રતિમા રુઅડી ન એ વાંદીજઈ અનોદિ ॥૬૮॥

અદબુદ મૂરતિ આદિ જિમ તુપન પ્રતિમા સત્તર
તેહ જિમણઈ પાસઈ વંદ પ્રભુ તુપન ઉંગણ આલીસ
દેવ સીતલસ્વામી પ્રણમીઈ તુપન બિંબ બિસઈ
છઈ તળે જમલ્ય મુનિસવ્રત જિન તુપન
વીસા સુ દેવ દયાલા ॥૬૯॥

ઉંચો મંદિર અતિ ઘણું તુપન વીરજિનેસર
માહિ બિસઈ છઈતાલીસ જિન નમૂ તુપન બઈઠા
પુણ્ય પ્રવાહિ જમણા પાસ સુપાસ નમૂ તુપન કામ
ગીઆ અતિ ચંગ બ્યાસી બિંબ તિહાં કણિ તુપન
વાઈ આણી રંગ પાસજિણેસર પૂજઈ તુપન
પ્રતિમા પાયસઈ બાર નમીઈ શાંતીશ્વરજી
તુપન પાંચવિ પ્રતિમા સાર ।
સુમતિ જિણિંદ જુહારીઈ સુપન એ બિંબ અઠવાસી
જાણિ મારગિ ચંદ્ર પ્રભુ નમુ તુપન પંનર જિનવર મણિ ॥૭૦॥

સુમતિ જિણંદ સુઘવીઈ તુપન એ તીર્થંકર તેત્રીસ
પાસ દેવલિઈ અભિનવઈ તુપન એ મૂરતિ
છઈબ્યાલીસ વહરમાન સીમંધરુ તુપન એ ઉગિણીસ
બિંબસિઉં તામ પંચમ ચકવર્તિ સુંદરી તુપન
બ્યાલીસ બિંબ પ્રણામ ॥૭૧॥

સુમતિ જિણંદ સુદ્ધવીઈ તુપન એ તીર્થંકર તેત્રીસ
પાસ દેવલિઈ અભિનવઈ તુપન એ મૂરતિ છઈબ્યાલીસ
વહરમાન સીમંધરુ તુપન એ ઉગિણીસ બિંબ સિંઈ
તામ પંચમ ચકવર્તિ સુંદરી તુપન આલીસ બિંબ પ્રણામ ॥૭૧॥

સુમતિ જિણેસર વંદીઈ તુપન એકાદસ જિનરાજ
પંચમ જિન સોલસ નમૂ તુપન પૂજ્ય કીજઈ કાજ તુ
ત્રીજો યુમુખ ચંદ પ્રભુ તુપન એકસો બિંબ ચિત્રિઆલ
સંભવસ્વામિ સોહઈ ભલા તુપન સત્તરબિંબ કૃપાલ ॥૭૨॥

તીર્થંકર ત્રેવીસમો તુપન તેત્રીસ નમીઈ સ્વામિ
બાસઠિ જિન આદીસ્વરુ તુપન પાતક નાસઈ નામિ ।
શ્રેયાંસ જિન કુહારી ઈ એ ।

તુ બિંબ અસીનઈ સુમતિ નાથનઈ દેહરઈ તુપન
ત્રઈસઠ મૂરતિ સાર ॥૭૩॥

સોલસમો શાંતીસ્વરુ તુપન બિંબ અઠ્યાસી- સો- વૃદ મંદિરિ ।
બીજઈ શાંતિસ્વરુ તુપન બાસઠિ

જિનવર ચંદસ્વરુઈ સંભવ જિન તપ એ તુપન પ્રતિમ ।
ઉગણત્રીસ એવં એકત્રીસ જિન ભવને તુ ભગતિ નામ સીસ ॥૭૪॥
એવં કારઈ જિનહરૂ તુપન એકીત્રીસ ગણીય અપાર
બિંબ પંચાવન સઈ ભલા ।

તુપન પંચાવન અતિ સાર પહલીય પૂજા સત્તરભેદ તુપન ચઉમુખિ કરીઈ ચંગ
બીજ પાસજિણેસર તુપન કુંકમ ધસી સુરંગ ॥૭૫॥

એણી પરિ પ્રાસાદે સઘલે તુપન પ્રણમીય પૂજ્ય
જાણ નુ ગીત ગાન નાટિક હોઈ તુપન બાજઈ વર નીસાએ
ઈમ પૂજા ત્રિભુવન ગુરુ તુપન જાઈ ઈ જિન મંદિરિ
ચઉપટિ ચહુતઈ ચારૂતા તુપન વાજઈ નુ ગલ ભેર ॥૭૬॥

વીણા મદલ વંશ તણા તુપન સુણીય નઈ પ્રવર
સુસાદ ધરિ ધરિ હોઈ વધામણા તુપન છંડીય સકલ
પ્રમાદ ઈણી એ જિનસાસનતણી તુપન કરીય પ્રભાવ
નવાનુ હેઠા કુત્તરીઈ એ પચ્છઈ તુ લાભીય રાય નુ । માનતુ ॥૭૭॥

કમિ પલાસલિ નમીઈ તુપન જીહ લાવાડઈ ગામિ
તુ સોમેસરિ શાંતિશ્વરુ તુપન નોડલાઈ ઈંદસ ઠામિ
નાડોલિ પચંવન જિન તુપન સોલસમી જિનરાજ વર
(વર) કાણાદિક તીર્થ નમી તુપન ભાવિ કરીઈ કાજ ॥૭૮॥

ઢાલ-

કુંભલમેરિં વાંદીઈએ એ માલ હાંતડે જિનહર સતર સોહ ત આદિ જિણંદ ભુવનિ
નમીઈ મહંત;

છત્તીસ બિંબ મહંત । ઋસહ જિણેસરુ એ મઃ બિંબ

પન્નરસય એક પ્રતિમ ઈગ્યારિ જિ સુંદરુ એ મઃ જિન નમું બારમો છેક ॥૭૮॥

પ્રૌઢ પ્રતિમા- ઋસહેસરુ એ મઃ સોલ તિહાં જિન રાજ

જમલઈ ભુવનિ આદીસરુ એ મઃ પૂજ્ય સારીઈ કાજ

સતરોત્તર સુબિંબ ભલા મઃ ઉરડીઈ શ્રીશાંતિ એકસો પ્રતિમા પૂજઈ એમપ ।

સોહઈ નિરમલ કાંતિ ॥૮૦॥

ઉત્તરિ દસિ ત્રિશિ જિનહરુ એ મહાલ તેડ આદીસ્વરના સાર બિંબ અઠત્રીસ

છિહુતિરુ એ મઃ એકસો દસ જિનરાજ શીતલસ્વામી

ઉરડીઈ મઃ પંચાણં જિનતાય ॥૮૧॥

વર્ધમાન જિન પેખીઈ એ મઃ પંચસય ઉંગણીસ દેવ પ્રતિમ

એકાવન નમૂ એ મઃ શાંતિ જિણેસર સેવા સામલ વ્રત

શ્રીપાસનીય મ કરહડા તણી સુસાર એકસો બાવન

જિન નમૂ એ મઃ પાખલિ ગુણ-ભંડા ॥૮૨॥

શાંતિ જેણેસર નિરખીઈ એ મઃ છપ્પન પ્રતિમા વંદ

બિસઈયા ત્રીસ જિણેસરું એ મઃ વંદીઈ નેમિ જિણંદ

પીતલમય આદીસ્વરુ એ મઃ તિહાં પ્રતિમા બિસઈ

પાંત્રીસ એવં કારઈ અઢારસય મહા જિન પ્રતિમા પંચવીસ

સ્નાત્ર માહા સ્તવ વર કરીય ધજ-આરોપણ રંગી

આંગીય ખીય સુઅભિનવીય મઃ દેઈ ધ દાન

મુદંગ નારદ પુરિ વલી આવીઈ એમ વિધિસિઉં કરી

સુજાત પ્રભાતિ પાછા ચાલીઈ એમ હઉં નિરમલ નિજ ગાન્તૂ ॥૮૪॥

॥ઢાલા॥

છોકઈ પાસ જિણંદ સુડાણઈ શાંતિસ્વરુ એ લાલ લાઈ સિણ વાડિ વીજાપુરિનઈ કોલરુ
રાડચ્છરિ શ્રીપાસ ઉધમણિ કોલરિ નવઈ સીરોહી જિન રાજ, મોહિલિ ગામિ ગયા હવઈ ॥૮૫॥

બાવીસમો જિનિરાજ જિનથાલી સતિહા નમું એ,

પાડલી ઈકું ધનારાય નવ જિન નમી

પાતક ગમું એ, કોલડી જિનવીર પ્રતિમા અસ સુદી દોઈ ।

એ રામસિણિ આદિનાથ જિનવર છપ્પન ભાવીઈ એ ॥૮૬॥

મંદિર દોઈ । ભીનમાલિ પહલઈ મંદિરિ
વીરજિનબિંબ પંચાવન સાલ બીજઈ સોલસમો નિપુણ
પ્રતિમા સિત્તરિ ચંગ દોઈ કાસગીઆ પ્રણમીઈ એ
આંગી રચી ઉદરિ દાન દયાલ સુદીજીઈ એ ॥૮૭॥

સાયોરિ શ્રી મહાવીર જિનવર છ નિત વાદીઈ એ,
બીજઈ પ્રતિમા પંચ રિસહ નમી આણંદીઈ એ,
થરાદિ આદિ જિણંદ મુરતિ પાંચ સોહામણી એ વિધિ પૂજખ પસાર ।
તિહા કણિ દીસઈ અતિ ઘણી એ ॥૮૮॥

તઈ ખાડશી શ્રીશાંતિ નમીઈ ત્રિસ્મિ તીર્થકરુ
એવડલીઈ ॥ પાસજિણંદ બીજા શાંતિ જિણેસરુ એ ।
નવપ્રતિમા ઉદાર આના વાડઈ પાસ જિન પ્રણમી ।
અમનિ આનંદિયા ત્રઈ ભાવિ ઉમબ્ભ મન ॥૮૯॥

એવં જિન પ્રસાદ એકસોચિઉંઆલીસ વર, ૨, અઢાર
સહસ સય સાત તેરેગિણા જિન પરવ ॥૯૦॥

ભાહવઈ પત્ત નિપાઉં ધારીઈ એ સાહામઈ
સમોહ તાસ, સાહમીનઈ સમવાય લોક આવઈ
ગહગહતા વાજઈ, પંચસબદ નાદ નફેરીય ભૂગલ
ઘરિ ઘરિ દીઈ વધામાણા એ વલી ગાઈ મંગલ ॥૯૧॥

વીજઈ દાન અપાર સાર માગત સંતોષ દુસ્ય દીનનઈ
દુષીલોક તસ ધનનો પેષિ વંધા પાસજિણંદ
વલી આણીમનિ હર્ષ નિરખી નથએ સાંતદેવ ગિપનૂ સુકખ ॥૯૨॥

યાત્ર કરતાં અવધિ કરી આશ તન બહુલી મિચ્છેદુ કવડમબ્ભ
તેહ વલી યં ભાલીઈ ઈણી પરિ શ્રીચિત્રકોટ તણી યાત્રા વર કીજઈ,
સાવ યત્કલ માણસો જમ્મ વલી ઈમ સફલી જઈ ॥૯૩॥

ઈય ચૈત્ય પ્રવાડી પવર રોહાડી મન આનંદિ નીપજઈ
જે વયણે ભણસઈ શ્રવણે સુણસિ તસ યાત્રફલ સંપજઈ ॥૯૪॥

ઈતિ શ્રી ચિત્રકોટ ચૈત્ય પ્રવાડિ સમાપ્ત ॥શ્રી॥

Transcript of the ms.

Ac. No 4766

Name ચિત્રકોટચૈત્યપ્રવાડી

Folios 3-7 First two folios of the ms. are of some other Jaina work (not included in the transcript.) Language-old Gujarati, Script Devanagari. Transcript-pp. 1-15.

(૨)

ભાવસાગર સૂરિ-શિષ્ય વિરચિત
ચિત્રકૂટ-ચૈત્ય પરિપાટી

પ્રણમસિંહ પહિલું પાસ જિણંદ
ચૈત્ય પ્રવાડિ કરિસ અ[આ]ણંદિ
શ્રી ચીત્રોડ તણી જિન યાત્ર
કરીય કરૂ નિય નિરમલ ગાત્ર ॥૧॥

પાટણ થકી મઝ ઈછા ઈસી
ભાવ ભગતિ હવિ હઈડિ વસી
કુતિગગપુરિ દેહરા છિ પંચ
પ્રણમતા નવિ કરીઈ પંચ ॥૨॥

ઈલમપુરિ અનોપમ એક
જિણહર પૂજજિ સવિવેક
રૂપપુરિ શ્રી પાર્શ્વનાથ
દીઠિ દ્રષ્ટિ હુઈ સનાથ ॥૩॥

ચાણસમિ જિણહર ચાહીઈ
તવ મુઝ હેજ ન માઈ હઈઈ
ધીણુજિ પ્રાસાદહ દોઈ
એક પાયુટિ જિણહર જોઈ ॥૪॥

શ્રીમહિસાણે મહિમા ઘણુ
આઠ ચૈત્ય પ્રહિ ઉઠી થ[થુ]ણુ
એક વાલંભિ ઈક કાસે કહૂ
જોતા જન્મ તણા ફલ લહું ॥૫॥

વીસલિનગરિ જિનમંદિર દોઈ
અમર વિમાન નવિ એહવા હોઈ
વડનગરિ શ્રી પ્રથમ જિણંદ
ચરમનાહ દીઠિ આણંદ ॥૬॥
ત્રીજુ દેહરું ગિરુઈ ચાહિ
બિંબ અસંખ્ય અછિ તેહ માહિ
ઉ(ક?)ડે જિણહર જવ દોઈ દીઠ
તવ નીય નયણે અમીય પઈઠ ॥૭॥

ભાષા

ઈડરનગરિ પહૂત
તવ ત્રણિ દીઠા જિણભવણ
વાંઘા બિંબ બહૂત
પાલિ દોઈ પ્રાસાદ ભણું ॥૮॥

ફૂંગરિપુરિ પુરિ પ્રાસાદ
ચારિ ચતુરપણિ અરચીઈ એ
ભેરીય દુદ્ધભિ નાદ
વાજિત્ર વાજિ અતિધણા એ ॥૯॥

આતરીઈ અતરંગ
રંગ સહિત સરિ શાંતિજ(જિ)ણ
પૂજ રચીજિ ચંગ
જંગ જુગતિ કરિ જોઈઈ એ ॥૧૦॥

વડુદ્રિ જિણ ગેહ
ઈંગ ઈંગ ગોલિ બંભોરિદ્રંગ
માણારિ નવનેહ
દેહરાસરિ એંગ પૂજઈ એ ॥૧૧॥

હવિ જવ શ્રી ચિત્રકૂટ
નયનયણે કરિ નિરચીઈ એ
પોહતા પુહવિ અખૂટ
અમીઅ રસાયણ ફુંડ તવ ॥૧૨॥

ગરિવર (ગિરવર ?) કેરુ રાય
પુહવીતલ નયન ઈંગ
બીજા લોચન કાજિ
જપ તપ કરિ વસુંધરા એ ॥૧૩॥

બત્રીસ જિન પ્રાસાદ
બત્રીસબધ નાટક તિહાં
ગયણ સરીસી વાદ
કરતાં કીરતિયંભ જગ ॥૧૪॥

શાલીવશાલા અપાર
તપતિ ન પામિ નરખતા એ

ધન ધન નરનારિ
ચીત્રોડિ જે યાત્રા કરિ એ ॥૧૫॥

ભાષા

હવિ કાકરિવાડિએ
કરહડાનુ અતિ પ્રૌઢ પ્રાસાદ
તે જોઈ જૂનુ ઈગ થાસ ગામિ શિવસુહ દેખાડિ
એક દસ જ[જિ]જાહર દેલવાડિ ॥૧૬॥

નાગદ્રહિ પાંચ પ્રાસાદ પેષ્યા
પલ્લાસણિ એક દેષી હરખ્યા
અહો એક અનોપમ જિજ્ઞા પલાણિ
એક મોહીય માનસિ મોદ આણિ ॥૧૭॥

નવીમા[સા]દડી ગામિ એક દેવગહ
જીલવાડએ વાધએ નવલનેહ
નડૂલાઈઈ નારદપુરીય નામ
તિહાં સાત પ્રાસાદનિ કરુ પ્રણામ ॥૧૮॥

ધણી ભગતિ ઘાણુરહિ પૂજ કીજિ
ઈક જજાહર નમીય ભવ [સ] ફલ કીજિ
સાષિ સોહલિ ફૂંભલમેર દીઠઉં
તવ મનિ ભવ હૂઉં અતિહિ મીઠઉં ॥૧૯॥

આબાલ ગોપાલ લોક બોલિ
નહી અવર ગરિ અવનિય એહ તોલિ
અતિ ઊલટિ અરચીઈ ઉગણીસ
પ્રાસાદ જિજ્ઞા પૂરવિ જગીસ ॥૨૦॥

અતિ ભલિ ભાવસ્યું ભેટીઈ વીર દેવ
વસુદિપુરિ સાર એ અમર સેવ
મહા મા[સા]દડીઈ મહાન પૂરિ
સદા સેવીઈ એક ઊગંતપૂરિ ॥૨૧॥

ભાષા

ધન ધન માનુ જનમ જેહય લેષિ
રાણગપુરિ જો લોચન પેષિ
તેહ હોઈસ જસવાદ ત્રૈલોક્યદીપક નામ ધરંતુ

કલ્પ કોટિ લગિ જગિ જયવંતુ
ચુમ્બ[ચમુખ] સુષિર પ્રાસાદ ॥૨૨॥

કો નવિ ભૂતલિ એહ સરીષુ
જેહ નિયણે એ નવિ નરપુ
ગર્ભવાસિ હજી તેય એક જીભ ગુણ કિમ બોલૂ
એ સમવડિહૂ કહિનિ તોલૂં કલિકલ્પ એહ ॥૨૩॥

અવર જિકે છિ જે પ્રાસાદ
તે વંદી ટાલૂ વિષવાદ
બિંબસંખ્ય નવિ પાર મૂહાણિ જિજા વંદૂ શાંતિ
વરકાણિ મઝ લાગી પંતિ કીજિ પાસ જુહાર ॥૨૪॥

વાહાલીઈ વાહલુ જગનાથ
ફેરુઈ પૂજી હૂઆ સનાથ રાહબરિ શ્રીપાસ
એક ઊથમણિ એક પાલડીઈ
કોલરિ દોઈ જિણહરિ જવ ચડીઈ
તવ પૂગી સવિ આસ ॥૨૫॥

પુહતા હવિ જવ સીરોહી
તવ રહીઉ મઝ માનસ મોહી
અ(મ)રપુરી અવતાર
ચુપટ આરિ જણાલય ચાહુ
તે વંદી નિ લિઉ ભવ લાહુ
ભરુ સુકૃત ભંડાર ॥૨૬॥

લોદ્રીઈ ઈક દોઈ વીરવાડિ
ઝાઝૂ(ડૂ)લી નિ બાભણવાડિ
ઈક ઈક એક નાદી(યા)ઈ
લોટાણિ નિ તેલપુરિ ગામિ
નાણિ નિરુપમ જીવતસ્વામિ
બાલદિ એક વાંદીઈ એ ॥૨૭॥

ભાષા

વલી સીરોહી આવીઆ એ
હઈઅડિ હરષ અનંત તુ
સીધણુદ્રિ પછિ, પૂજઈ એ
જગદીસર જયવંતુ ॥૨૮॥

હમ્મીરપુરિ તિણિ જિણભવણ
નમિ ટોકરિ નમિનાહ તુ
તિહા અર્બુદગરિ પેષીઉ એ
ઉછવ હુઈ અબાહ તુ ॥૩૦॥

દેલવાડિ વસહી જૂઅલિ
અનોપમ અમર નિવાસ તુ
નરખંતા નવિ ચેઈઈ એ
ભૂષ તરસ તિનિ માસ તુ ॥૩૧॥

સતરભેદ પૂજા કરીય સફલ કરુ સંસાર તુ
અવરદોઈણિ જાહરયણ
નિતુ નિતુ કરું પ્રણામ તુ ॥૩૨॥

સંબપજૂન સમોસરિયા એ
કા(ઉ)સગીયા તિણઈ કામિ તુ
પૂજા પ્રણમી ચાલીઆ એ
ચણ્યા અચલગઢ ગામિ ઊ ॥૩૩॥

તિહા ત્રિણિ જણહર પૂજઈ એ
જિમ પૂજિ મન આસ તુ
એણી પરિ જે જાત્રા કરિ એ
તે નુહિં (ગ?)ર્ભવાસિ ઊ ॥૩૪॥
હિવ હૂડાદ્રિ ડાકપુરે ભલિભયણિ ગામિ તુ
પીપલિથલિહિ ઘણેરીઈ એ
ઈક ઈક (ક)રું પ્રણ[ણા]મ તુ ॥૩૫॥

ભાષા

આવીઆ એ દેતીઅવાડિ
પાડિ નહી કોઈ તેહ તણિ એ
પૂજા આ એ પારસનાથ
જીરાઉલઉ જગિ જગિ ઘણુ એ ॥૩૬॥

સેવઈ એ સુરનર સ્વામિ
કામિક કલિયુગિ સવિ ફલિ એ
દીઠિ એ દુકુત દૂરિ
તુઠિ સંકટ સવિ ટલિ એ ॥૩૭॥

વંદીઈ એ વડવસગામિ
સામિ મલ્યા શ્રી શાંતિજિણ
પાલણપુરિએ પાલ(ણ)વિહાર
સીદપુરિ તણિ જિણભવણ ॥૩૮॥

લાલપુરિ એ વામઈઆ ગામિ
પામિ મંગલપુરિ વરિ હરિષ
વાડીઈ એ દુલંતપુરિ
એક જિણ દેખી જાઈ દુષ ॥૩૯॥

એકસુ એ સત્તરિ સાઠ વાત કરિ જિણહર ભલા એ
તિહાં વાંઘા એ બિંબ ચ્યાલીસ બરિસ્સ બિંબહુ આગલા એ ॥૪૦॥

એણી પરિ એ તીરથ સરવ પૂરવ પુણ પસાઉલિ એ
સંઘવી એ ઠાકરસિંહ સંઘ સાથિ ભેટા ભલી એ ॥૪૧॥

હિવ અણહલ એ પત્તનનયરિ ઘરિ આવ્યા આણંદ ભરી એ
જિહા જિણહર પંચતાલીસ દીસ ઊગંતા જાહરીઈ એ ॥૪૨॥

વંછિત એ દાનઈ સમરથ તીરથમાલ વિવહપરે
એમ કરી એ નિરમલ જુત્ત સંવત પનર બાસઢિ વરે ॥૪૩॥

એ વા[વિ]ધપક્ષ ગણહર ભાવસાગરસૂરિ અનુચર ઈમ ભણઈ
એ નરનારિ જે નિતુ ભાવ ભાવિ ઊ ભગતિ સંજુત

એહ થુણિસિ તેહ હુઈ પદિ પદિ સયલ સંપદ વિપદ સવિ દૂરિ ટલિ
કલ્યાણ[મા]લ્લા કરિ કેલી વલિય મનવંછિત ફલિ ॥૪૪॥

ઈતિ ચૈત્યપરિપાટી સમાપ્ત ॥

લા. દ. ૧૬૬૮૨ (નગરશેઠ. ૧૭૨૬) ચિત્રકૂટ-ચૈત્ય પરિપાટી. પત્ર ૨.
ક. ભાવસાગરસૂરિશિષ્ય. ૨. સં. ૧૫૬૨. ક. ૪૪ પંક્તિ. ૧૫ અક્ષર. ૪૨
લે. અનુ. ૧૭મું શ. ૨૬, ૬ x ૧૧. સે. મિ.

(३)

जयहेमशिष्यकृत

चितोड चैत्यपरिपाटी

गोअम गणहस्सय पायपंकय पणमेवी,
 हंसगमणि मृगलोचणी ए सरसति समरेवी,
 पाए लागीनइं वीनवुं ए दिउ मझ मति माडी,
 चित्रकोट नयरह तणी ए रचउं चेत्रपवाडी. १

मालव गूजर मारूआडि दक्षिण नइ लाड,
 देस सवे माहे मूलगु ए मंडण मेवाड,
 एक लोचन पृथिवी तणुं ए चित्रकोट भणीजई,
 अवर न बीजुं जगह माहि इम वयण सुणीजई. २

गढ मढ मंदिर मालिआ ए उंचा अति सोहई,
 सात पोलि ओलेईं भली ए देखी मन मोहई,
 चउपट चिहुं दिसि च्यारि पोलि दीसई अतिचंग,
 उत्सव रंग वड्ढांमणां ए नितु वाजई मृदंग. ३

द्राखपानना मंडवा ए सेलडी वाडी वन,
 वापी कूप खडोकली, ए दीसईं राजभवन,
 कलस सोवनमय झगमगईं ए कोसीसां-ओलि,
 कोरणिमंडित थंभश्रेणि घडीआला पोलि ४

नयरसिरोमणि चित्रकूट उंचउ सुविशाल,
 धण कण कंचण भरिअ भूरि चउटां चउसाल,
 शिव जिन शासन देहरा ए मुनिवर-पोसाल,
 श्रावक श्रावी पुण्य करई मन रंगि रसाल. ५

तिणि नयरि सीसोदिआं ए कुलमंडण जाण,
 गढपति गजपति छत्रपति सहु मानइ आण,
 बंदी जय ज उचरईं ए वाजईं नीसाण,
 राज करइ रायमल्ल राण तेजि जिसिउ भाण. ६

वस्तु

गोयम गणहर गोयम गणहर समरि सरसत्ति,
 सुगुरू पसाय लही करी रचिसु चेत्रप्रवाडि सारीअ,
 चित्रकोट नयरह तणा गुण धुणइं बहु नरह नारीय,
 गढ मढ मंदिर झगमगइं वाजइं ढोल नीसाण,
 राज कई सयमल्ल राण तेजि दीपइ भाण. ७

भाषा

स्वर्गपुरी लंका अवतार, व्यवहारिआ तणा नही पार, सारसिंगार करंति तु जयु जयु,
 राजइं राजकुली छत्रीस, वासि वसई वर्ण छत्रीस, बत्रीस जिण पूजंति. ८.
 चालउ चेत्रप्रवाडि करीजई, माणसजन्म तणउं फल लीजइ, कीजइ निरमल काय,
 रंगि सहिअ समाणी आवु, चाउल अक्षित चुक पूरावु, गावु श्री जिनराउ. ९
 पहिलुं श्री श्रेयंस नमीजई, त्रिणि काल जिणभगति करीजइ, असो बिब पूजंति तु जयु जयु,
 आगलि सोम चिंतामणि पास, सुमति सहित त्रिणि सई पंचास, आस पूरइ एकंति १०
 थंभणि थाप्या वीर जिणंद, पय सेवई नरनारीवृंद, दंद सवे टालंति तु,
 चउपन्न बिब-सिउं आदि जिणेसर, हरखिइं थाप्या संघपति इसरि, केसरि पूज करंति तु. ११.
 मुगति-भगतिदायक बईठा प्रभु, एकसउ त्रीस-सिउं चंद्रप्रभ, चउमुख भुवण मझारि,
 नाभिराय-कुल-कमल-दिणंद, दस मूरति-सिउं आदि जिणिंद, वंदइं बहु नरनारि. १२
 संकट पास जिणेसर चूरइ, आकु-सामी प्रत्या पूरइ, पंत्रीसा सुबिब,
 भवण देखी ऊपत्री सुमति, तेर बिब-स्युं भे[वं]द्या सुमति, कुमति हरइ अविलंब. १३

वस्तु

संघ चउविह मली मनरंगि,
 चत्र-प्रवाडि चालिआ आदि देव वंदउं श्रेयांस,
 चंद्रप्रभ आदिल जाणोइ, चिंतामणि पूरवइ आस,
 पास जिणेसर जागतु, आका-भुवण मझारि,
 सुमतिनाथ पूजी करी, रास रमइं नरनारि. १४

वीर-विहार पुहुत्त जाम पावडिआं साठि,
 चडतां करम विषम तणीअ तिहां छूटइं गांठि,
 कोसीसां कोरणिअ बारि मूलइ नही माठि,
 दीठे मागउं सामि पासि सेवानी पाठि,
 बालइं सार्हि ऊधरिउ ए विजयमंदिर प्रासाद,
 उंचपणइ दीसइ सिउ ए निरमालडी ए
 रवि-सिउं मंडइ वाद; मणोर हीए. १५

पहरीय पीत पटूलडीअ खीरोदक सार,
 कस्तूरी चंदन घसीअ केसर घनसार,
 चंदन मरूउ मालतीय बहु मूल अपार,
 धामी धामिणि भाव-सिउंअ पूजइ सविचार,
 उसवंस-कुल-मंडणउ ए बालागर सुविचार;
 त्रिसलानंदन थापिउ ए, निर० भरई सुकृतभंडार. म० १६
 त्रिणि सइं अट्टावीस बिंब, ते टलईं शोक,
 तोरण शिखरह दंडकलस कोरणि अति रेक,
 धज-पताक ए इम कहइ, संभलज्यो लोक,
 वीर जिणंद न भेटसिइं, तेह जीविउं फोक,
 जिमणइ पासइ पोखिआ ए, सामी पास सुपास;
 रतनागरि रंगि थापीआ ए, नि० पूखइ मननी आस. म० १७
 खेलांमंडपि पूतलीअ नाचंती सोहइं,
 रंभा अपसर सारखीअ कामीमन मोहइं,
 हुंबड पूना तणी धुअ तिणि ए मति मंडीअ,
 कीरतिथंभ करावि जात माहरी सूखडीअ,
 सात भुंहि सोहामणीइ बिंब सहस दोइ देखि,
 पेखी पाछा संचरिआ ए नि० वंदी वीर विशेष. म० १८
 पास जिणंद दिगंबरइ तिहां नव सइं बिंब,
 चंद्रप्रभ च्यालीस-सिउंअ पूजइं अवलंब,
 पनर बिंब-स्युं नाभिराय-सुत अर्बुद-सामिअ.
 मलधारई श्री चंद्रप्रभ पूरइं मन कामी,
 पनर बिंब पूजी करी ए सुराणई सम चंद;
 सतर बिंब सोहामणइ नि० सामी सुमति जिणिंद. म० १९
 वरहडीइ श्री सुमति देव उगुणपंचास,
 संघवीइं धनराजे जेह पूरी मनि आस,
 एकसउ चउत्रीस बिंब-सिउं पूजीजइ संति,
 डागलिई जिणदत्त साहि पूरी निय खंति,
 लोला-भवणि पेखीया ए संति जिणेसर पा[र]य,
 अटावन्न मूरति भली ए, नि० सेवुं अनुदिन पाय. म० २०

वस्तु

वीर भवणि वीर भवणि करी महापूजि,
 सहसकोटि पेखी करी दिगंबरइ बहु बिंब पामीय,

चंद्रप्रभ दोइ अति भला, आदिदेव अर्बुदसामीअ,
सूराणइ पूजा करी समरिआ सुमति जिणंद,
पारेवु जिणि सखिउ, शरणइ शांति जिणिंद. २१

भाषा

हिव नागोरइ देहरइ तु, भमइरूली श्री मुनिसुव्रत सामि तु,
एकसठ पंचवीस पूजीजइ तु, भ० नवनिधि लीधई नामि तु. २२
शीतल-सामी अंचलीई तु, भ० त्रिणि सई बिंब अट्ठतीस तु,
नाणावालइ अट्ठतीस तु, भ० मुनिसुव्रत जगदीस तु. २३
चउवीस बिंब पल्लीवालइ, भ० सीमंधर जयवंत तु,
चित्रावालई च्यालीसइ तु, भ० पास जिणंद दयवंत तु. २४
कुमतिहरण श्री सुमति जिण तु, भ० पूनमीइ बावीस तु,
खरतर वसही शांति जिण तु, भ० मूरति पंचतालीस तु. २५
पास जिणेशर सामल तु, भ० सत्तरिसा दोइ सार तु,
पंच सइ पनरोत्तर बिंब तु, भ० शतुंजय गिरनार तु. २६
आदि जिणंद आरहीई तु, भ० मालवीई प्रासाद तु,
देहरी दीसई दीपती तु, भ० घंटा पडह निनादि तु. २७
चउमुख च्यारि मूरति भली तु, अष्टापद अवतार तु,
आठ सई सतहुत्तरि बिंब तु, भ० पूजीजइ सविचार तु. २८
मुनिसुव्रत महिमा घणउ भ० सुकोसल गुफा मझारि तु,
कीरतिधर बाधिणि सहीइ तु, भ० गिरूआ इणि संसारि तु. २९
आगलि गोमुख वाघमुख तु, भ० वारि झरइ अनिवार तु,
कुंभई कुंभिणि थापीई तु, भ० कीरतिथंभ उदार तु. ३०
नव भुई चडीइ निहालीइ तु, भ० सरोवर वन अभिराम तु,
केलि खजूरी निबूइ तु, भ० चंपक केतकि नाम तु. ३१

वस्तु

आदि जिणवर आदि जिणवर मुनिसुव्रत,
शीतल सीमंधर सुमति शांति देव सोलमु अनुदिन,
काभित तीरथ दीपतु, पास सामि वामानंदन,
मुनिसुव्रत महिमा घणउ, सुकोसल अति सार,
वाडी वन पेखी करी, हीयडइ हरख अपार. ३२.

भाषा

हिव तिहांथी पाछा वल्या ए माल्हंतडे, कुंभेसर तव दीठ, सुणि सुंदरे, कुंभे० चउपट चउहटइ चाहतां ए मा० नयणडे अमि पइठ. सुणि०	३३
खरतर साह वेला तणु ए मा० चउमुख भवण वंदेस, सु० पोढी प्रतिमा पेखीइ मा० चंदनि पूज रचेसु. सु०	३४
शांति जिणेसर शीतलु ए मा० चउमुख भवण वंदेस, सु० सपतफणा मणि पास जिण मा० बिंब दोइ सइ पणवीस. सु०	३५
साहणइं साहिं थापिआ ए, मा० अजित जिणेसर राय, सु० पंचइ सइं पंचासीआं ए मा० सेवइं सुरनर पाय. सु०	३६
डुंगरि थाप्या शांति जिण मा० सत्तरि सु पणि पंच. सु० नव सइं नउआनइं नमु ए मा० वारवार विण पं[खं]च. सु०	३७
वसही बिंब पांत्रीस सु ए मा० संभव समरथ सार, सु० जे नर वंदइं ते लहइं ए मा० सासय सुखभंडार. सु०	३८
बत्रीसई जिणहर धुणिआ ए मा० आठ सहस सतिताल, सु० दोई सइं संख मइं करी ए मा० ते वंदउं त्रिणि काल. सु०	३९
प्रह ऊठी जे भाव-सिउं ए नरेसूआ, करसिउं चैत्र-परिपाटि, तेहनुं जन्म सफल सही ए नरेसूआ, मुगति प्रधान[.....].	४१
चैत्र-परवाडि पढइं गुणइं ए नरेसूआ, अनई जे निसुणंति, ते दोइ तीस तीरथ तणुं ए न० निश्चइं फल पामिति.	४२
सिरि तवगछनायक सिवसुखदायक हेमविमल सूरिंदवर, तसु सीस सुखाकर गुणमणिआगर लबधिमूरति पंडित प्रवस,	
जयहेम पंडितवर विद्या सुरगुरु, सेवीजइ अनुदिन चरण, सेवकजन बोलई अमिअह तोलइ, हरखिइं हसख सुहंकरण.	४३

—ईति श्री चित्रउड चैत्य परिपाटी स्तवनं समाप्तं महोपाध्याय श्री आगममंडनगणिशिष्येण
लिखितं श्रा० कपूरदे पठनार्थम्, श्री. (प. सं. ३-१२, दा. २४ सीमधर स्वामी भंडार, सुरत)
(जैन युग, भाद्रपद-आश्विन १९८३, पृ. ५४-५७)